चित्रलेखा । को तुमं णिअ्रोएदि ।

उर्वशी । मअणो क्खु मं णिअ्रोएदि ।

चित्रलेखा । अदो अबरं णत्थि मे वअणं ।

उर्वशी । तेण आदेसेडु मे सही मग्गं जेण तक्हिं गच्छन्तीए ण अन्तराओ भवे ।

चित्रलेखा । सक्हि वीसत्था होक्हि । णं भअवदा देवगुरुणा अबराइदं णाम सिक्हाबन्धणिं विज्जं उअदिसन्तेण तिदसपडिबक्खस्स अलङ्घणीआ कदम्ह ।

उर्वशी ॥ सलज्जं ॥ ताए पओअं सव्वं सुमरेसि ।

चित्रलेखा । सक्हि क्हिअओ एदं सव्वं जाणादि ।

॥ उभे भ्रमणं नाटयतः ॥

चित्रलेखा । सक्हि पेक्ख पेक्ख । एदं भअवदीए भाईरहीए जमुणासंगमपावणेसुं सलिलेसुं पुण्णेसुं अवलोअन्तस्स विअ अत्ताणअं पडिट्ठाणस्स सिक्हाभरणभूदं विअ तस्स राएसिणो भवणं उअगदम्ह ।

उर्वशी ॥ सस्पृहमवलोक्य ॥ णं वोत्तव्वं । ठाणन्तरगदो सग्गो त्ति । कला कक्हिं क्खु आवमाणुकम्पी भवे ।

चित्रलेखा । एदस्सिं णन्दणावणोक्कपदेसे विअ पमदवणे ओदरिअ जाणिस्सामो ॥ उभे अवतरतः ॥

चित्रलेखा ॥ राजानं दृष्ट्वा सहर्षं ॥ सक्हि एसो पडुमोदिदो विअ भअवं चन्दो कोमुदिं अवेक्खदि तुमं ।